

5 Medlemmer, hvoraf jeg var det ene, havde faaet Lov til at enes, havde der været fuldstændig Enighed om Toldloven over hele Linien, saaledes arbejdede man i dette Underudvalg. Jeg paaskønner altsaa, at der er vist god Vilje ogsaa fra den anden Side. Som Følge af, at Toldkommissionen har stilet i den Retning, vil enhver let kunne forstaa, at Mindretallets Betænkning ikke er og ikke kan være et Udtryk for vore principale Ønsker. Det er en Selyfølg. Jeg har derfor hørt mange angribe et eller andet i Mindretallets Betænkning; men naar man vil tage fat paa enkelte Punkter hist og her, vil jeg dertil sige: Ja, den er angribelig fra et principielt Standpunkt paa Hundreder af Poster, kan jeg godt sige. Der er jo 271 Positioner i Toldloven, og en hel Del af disse Positioner indeholde Hundreder af Varesorter, det er derfor saare let at pille enkelte Poster ud og sige: Der ere I gaaede med til noget, der ikke er rigtigt, det og det kan ikke forsvares o. s. v.; dersom man vil paatage sig et saadant Arbejde, kan man komme meget vidt. Det samme antager jeg kan ogsaa gøres fra de Herrers Side. Jeg vil derfor betone stærkt, at Mindretallets Betænkning ikke er Udtryk for vore principielle Ønsker, men Udtryk for den Bestræbelse, der er udfoldet fra vor Side for nu endelig at komme over det døde Punkt, for nu endelig at komme om ogsaa kun et lille Skridt fremad og faa de værste Urimeligheder ved Toldloven af 1863 fjernede.

Den foregaaende Regering forelagde saa Sagen i det andet Ting, og jeg har med Glæde, kan jeg sige, lagt Mærke til, at Arbejdet i det andet Ting er gaaet i samme Retning som i Toldkommissionen. Man har fra alle Sider arbejdet paa virkelig at naa et Resultat. Det har ikke været Hensigten at benytte Toldsagen som et Agitationsnummer til forestaaende Valg, og jeg vil udtrykkelig forvare mig i saa Henseende. Jeg har arbejdet og vil fremdeles arbejde i denne Sag med det Maal for Øje at naa et Resultat og komme et lille Skridt fremad. Folketinget har, som sagt, arbejdet i samme Spor, og det lykkedes i Fjor gennem Folketingets Behandling at naa til Enighed om det væsentligste, saa at der kun var nogle mindre Punkter tilbage. Det lykkedes altsaa i Fjor at naa til en Enighed, man ikke havde kendt under tidligere Forhandlinger. Jeg bøjer mig for Folketingets Afgørelse paa dette Punkt og for, hvad man fra alle Sider er bleven enig om, uagtet jeg ikke vil tilbageholde, at der er adskillige Ting, jeg beklager,

adskillige Ting, hvor jeg synes, man har strakt sig temmelig vidt. Jeg beklager saaledes, at man er gaaet med til den halve Kaffetold, medens Toldkommissionen her har foreslaaet Toldfrihed. Men hvad jeg beklager endnu mere, er, at man er gaaet med til betydelige Forhøjelser i, hvad Kommissionsmindretallet stod paa, paa meget almindelige Forbrugsvarer, særlig under Manufakturvaregruppen. Endvidere beklager jeg, at man paa de store Manufakturpositioner, Bomuldsgruppen og Uldgarnspositionen er gaaet meget højt med Beskyttelsen. Jeg havde ikke tænkt mig Muligheden af, at man kunde gaa saa vidt. Den nuværende Beskyttelse for simpelt Uldgarn er jo som bekendt indtil omkring 70 pCt.; Beskyttelsen for Uldgarn gaar fra 6—7 pCt. for de fineste Varer til 70 pCt. for de groveste; man er nu gaaet saa højt i Beskyttelse, at man endogsaa naar op til 50 pCt. — Men hvad jeg først og fremmest beklager, er, at man i det andet Ting har opgivet Værditolden saa godt som over hele Linien paa alle ny Poster. — Man har bibeholdt omtrent de samme Værditoldsatser, som haves i den nugældende Toldlov, men de enkelte Satser, hvor Mindretallet havde foreslaaet Vægttolden afløst af Værditolden, har man opgivet. Dette beklager jeg i høj Grad. Jeg vil ikke komme ind paa en længere Udvikling af Værditoldens Betydning, jeg vil kun sige, at Vægttolden indeholder en blodig Uret — det er ikke et overdrevet Ord, men et Ord, som desværre alt for godt lader sig bevise — mod den store almindelige Befolkning og særlig den fattige Befolkning, idet den nemlig fører til, at jo simple og grovere Varerne ere, desto højere er Skatten. Vægttolden vender den tunge Ende nedad. Det er derfor berettiget, at man forlanger en Vending paa dette Punkt. Jeg synes, vi have været meget beskedne i Mindretallet, idet vi kun havde forlangt en Vending paa enkelte Punkter for ikke at lægge uoverstigelige Hindringer i Vejen for at naa et Resultat. Navnlig have vi fastholdt Værditolden for Galanterivarer, fordi der derunder gives Varer, som kun koste nogle faa Øre pr. Pund, medens andre koste 1,000 Kr. — ja Rosenolie koster endogsaa 1,500 Kr. pr. Pund. Men den nuværende Told paa Galanterivarer fra de allersimpleste lige op til Rosenolie er 1 Mark. Vægttolden kan i visse Tilfælde udgøre under 1 pCt., i andre langt over 100 pCt. Jeg haaber, at det skal erkendes, at dette er en blodig Uret — jeg gentager det med velberaad Hu — mod den almindelige Befolkning. Jeg skal ikke kom-